

ЛІНГВОСТИЛИСТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНОГО ПРЕЗЕНТАЦІЙНОГО ДИСКУРСУ МІЖНАРОДНИХ КОНФЕРЕНЦІЙ ДЛЯ ВИКЛАДАЧІВ-ФІЛОЛОГІВ

Сучасні українські вчителі англійської мови як іноземної мають безліч можливостей для професійного розвитку. Однією з них є участь у міжнародних конференціях для викладачів, що проводяться різноманітними освітніми організаціями та асоціаціями, наприклад IATEFL, TESOL, International House, Cambridge University Press тощо, тим паче що ці заходи вже деякий час проходять і в Україні. Разом із тим, не всі педагоги готові брати в них участь із своєю презентацією, чи навіть відвідувати сесії своїх колег. Приводами цього найчастіше є недосконале знання англійської мови, недостатній розвиток навичок презентації та страх публічних виступів. Ці проблеми вимагають вирішення ще під час набуття майбутніми викладачами вищої освіти, а саме через розвиток у студентів-філологів вмінь англомовної презентації будь-якого методичного матеріалу, пов'язаного із викладанням іноземних мов, та розгляду під час навчання особливостей виступів перед міжнародною аудиторією.

Метою статті є аналіз англомовного дискурсу презентацій на міжнародних методичних конференціях для викладачів-філологів та виявлення його певних лінгвістичних та стилістичних рис, які належить засвоїти майбутнім презентаторам під час їх навчання. **Наукова новизна** полягає в тому, що усі наявні на цей час публікації стосуються лише більш загальних тем, а саме англомовного презентаційного дискурсу та англомовного дискурсу міжнародних наукових конференцій. Для досягнення поставленої мети був використаний **метод** аналізу останніх світових досліджень за цими схожими темами, який був доповнений через вивчення більш ніж 500 анотацій та резюме із програм методичних конференцій (див. додатки) та прослуховування автором статті десяти виступів на різних міжнародних конференціях для викладачів англійської. Для більшої різноманітності матеріалів дослідження були використані тринадцять програм методичних конференцій за період останніх трьох років (2017-2020), різного розміру (від 20 спікерів до понад 800) та різних організацій: Cambridge University Press (Сполучене Королівство), IATEFL (Сполучене Королівство), IATEFL Ukraine (Україна), InnovateELT (Іспанія), International House Barcelona (Іспанія), TESOL (США).

В результаті дослідження було виявлено, що жанру англомовної методичної презентації, спрямованої на міжнародну аудиторію, притаманні майже ті ж самі риторичні засоби як і іншим типам презентацій, окрім рідшого використання іронії та гумору. Щодо ж лінгвістичних рис було з'ясовано, що вони залежать від формату презентації (яких у роботі виявлено шість), і взагалі наслідують англомовний дискурс наукових конференцій, але відрізняються частішим використанням фраз-кліше (риса міжнародних конференцій) та вживанням методичної термінології (особливість методичних конференцій), яку можна розділити на власне методичну та лінгвістичну.

Ключові слова: англомовна презентація; навчання магістрів-філологів; презентаційний дискурс; презентація методичної інформації; риторика.

Постановка проблеми. Попереднім кроком роботи були аналіз та категоризація типових презентацій на міжнародних методичних конференціях за їх тематичною спрямованістю, для майбутнього виділення критеріїв відбору аутентичних презентацій для навчання магістрів-філологів на їх матеріалі. Було з'ясовано, що через те, що методичні конференції в першу чергу спрямовані на вже дипломованих та досвідчених педагогів, теми конференцій мають переважно практичний характер. Наступним кроком є потреба визначити, чи відрізняється дискурс міжнародних англомовних методичних презентацій від інших видів презентацій у стилістичному та лінгвістичному аспектах, тобто, які саме лінгвістичні засоби мають засвоїти студенти під час навчання. Отже, **метою статті** є аналіз

англомовного дискурсу презентацій на міжнародних методичних конференціях для викладачів-філологів та виявлення його певних лінгвістичних та стилістичних рис.

Відмітимо, що наявні на цей час публікації як вітчизняних, так і закордонних вчених, стосуються більш загальної тематики, а саме англомовного презентаційного дискурсу та англомовного дискурсу міжнародних наукових конференцій, але не дискурсу міжнародних конференцій для викладачів англійської як іноземної, що обґрунтовує **новизну нашого дослідження**. У зв'язку з цим будемо використовувати метод аналізу літератури за схожими темами, але доповнимо його вивченням щонайменше 500 анотацій та резюме із програм методичних конференцій (див. додатки) та прослуховуванням десяти виступів з різних міжнародних конференцій для викладачів англійської мови як іноземної.

Виклад основного матеріалу дослідження. Перш за все слід зазначити, що практичний характер англомовних методичних презентацій розповсюджується не лише на їх тематичний зміст, а й на форму. Ознайомившись із автентичними виступами та програмами конференцій (див. список посилань), можна помітити, що жанр «презентації» поділяється на інші піджанри чи формати презентацій, які будуть мати різні дискурсивні риси. Таким чином, перш ніж ми розпочнемо аналізувати презентаційний дискурс, треба визначити які формати виступів використовуються спікерами сучасних методичних конференцій для вчителів англійської мови.

Аналіз піджанрів та дискурсу презентацій саме на методичних конференціях для викладачів досі залишається невідображеною темою у світовій науковій літературі. Через це є доцільним спочатку вивчити публікації за більш загальною тематикою, а потім доповнити результати особливостями потрібного контексту. Цієї миті найповніший аналіз форматів англомовних презентацій на міжнародних наукових конференціях пропонує М. Гест [4]. Проаналізувавши 170 медичних конференційних презентацій та 121 конференційну презентацію, пов'язану із мовною освітою, він виділяє наступні піджанри за схожістю їх дискурсивних рис [4, 5-6]:

1) *конференційні презентації* як загальний формат, до якого відносяться: пленарні виступи (*plenary speeches*), основні виступи (*keynote speeches*), виступи запрошених спікерів (*featured or invited speakers*), короткі сесії-доповіді (*paper sessions*) та паралельні сесії (*parallel or concurrent sessions*). Усі ці види сесій об'єднує переважно монологічний характер мовлення, незважаючи на те, що промовці використовують деякі інтерактивні прийоми, які будуть розглянуті пізніше.

2) *постер-сесії* (*poster sessions*), що схожі на вистави, на яких доповідачі презентують плакати із результатами дослідження, тобто інформація викладається за допомогою письмових та візуальних засобів. Ці сесії зазвичай можуть включати в себе коротку промову-коментар (10-15 хвилин) та відповіді на питання аудиторії.

3) *воркшопи чи семінари* (*workshops or seminars*) – зараз обидва терміни використовуються як синоніми. Їх особливістю є інтерактивний характер. Інформацією та власним досвідом за темою ділиться не лише презентатор, а й усі учасники, які можуть працювати в парах чи групах. Це найпрактичніший формат презентації, особливо у сфері мовної освіти, бо у міні-групах викладачі також можуть спробувати нові техніки та прийоми викладання та отримати зворотній зв'язок від ведучого семінару та один одного. Спікер виступає рівною мірою і як експерт, і як модератор дискусії. Отже, такі презентації проходять у формі полілогу.

4) *симпозіуми, колоквиуми та інші формальні дискусії* – автор не відмічає різниці у сучасному вживанні цих термінів, але мовні засоби, які використовуються під час них, належать більш офіційному стилю мовлення.

На цьому автор закінчує розглядати піджанри презентацій та переходить до аналізу інших мовленнєвих ситуацій, що є невід'ємними частинами міжнародних конференцій: організаційні зустрічі, соціальні заходи тощо. Щодо ж звуження теми до особливостей презентацій на міжнародних методичних конференціях для викладачів, вважаємо доцільним висвітлити два додаткових формати презентацій, характерних саме їм:

5) відкриті уроки із подальшим обговорюванням – зазвичай, саме презентатор і є вчителем, чий урок (чи його відеозапис) дивляться учасники після вступного слова. Цей формат дозволяє сконцентруватися на лише на теорії, а й на практичному застосуванні прийомів навчання із реальними учнями, та дає викладачам-учасникам можливість оцінити їх ефективність. Під час обговорювання не лише учасники можуть отримати відповіді на питання щодо застосованих методів, але й презентатор має можливість отримати оцінку від своїх колег. Отже, цей формат презентації доволі інтерактивний.

6) вебінари – слід зазначити, що багато міжнародних методичних конференцій проходять і в режимі онлайн-трансляції. Разом з тим, вебінари відрізняються від звичайних семінарів меншою інтерактивністю та переважно монологічним мовленням: спікер зазвичай не бачить свою аудиторію, і вона може бути значно більша, бо не обмежується приміщенням. Засоби спілкування із слухачами залежать від програмного обладнання, що використовується. Це може відбуватися через чат-вікно (презентатор читає питання та відповідає на них), чи через надання доступу до мікрофону окремим учасникам. Дуже часто спікер потребує допомоги, бо питань та коментарів може бути забагато, тому вебінари нерідко проводяться у парах: запрошений спікер-експерт та модератор від організації, що спонсорує вебінар.

Отже, визначивши, що баланс між монологічним та полілогічним мовленням, а також звичайним чи офіційним стилем мовлення залежить від піджанрів презентації, яких щонайменше шість, перейдемо до аналізу їх характерних дискурсивних маркерів.

Виходячи із власного досвіду відвідування та виступів на міжнародних конференціях, погодимось із точкою зору М. Геста [4], що одна із типовіших помилок ораторів-початківців це нерозуміння різниці між презентацією та зачитуванням доповіді. Різниця полягає в тому, що звичайна доповідь належить до інформаційного мовлення, в той час як презентація носить елементи ще й переконливого мовлення, як зауважують закордонні дослідники [10, 371].

К. Хайленд [5] відмічає, що переконливість мовлення грає головну роль в досягненні згоди між оратором та слухачами. Теж саме вимагають і презентації на міжнародних конференціях для вчителів іноземних мов – аудиторія мусить погодитися та дійти висновку, що новий, запропонований презентатором метод чи засіб – дійсно ефективний та вартий використання.

Переконливість мовлення досягається через застосування певних стилістичних засобів. Отже, наведемо їх приклади із автентичного дискурсу конференцій [15, 63]:

«Estuary English, or should we say the 'Standard British Pronunciation Model' these days, is pushing its way into our discourse *hard and fast*. Consequently, proactively assisting our students to productively understand these 'new' pronunciation trends will *undoubtedly* help them to become *successful* communicators of their messages and ideas. In this interactive presentation, I will *debunk a few pronunciation myths*» (by Chris Kunz).

Виділені курсивом засоби переважно є епітетами, та виражають суб'єктивну думку автора тексту. Проте, вони досягають своєї мети, а саме переконати аудиторію відвідати саме цю презентацію. За допомогою риторичних прийомів, автор цього короткого уривку підкреслює неминучість та терміновість (*hard and fast*), гарантує ефективність своїх методів (will *undoubtedly help*... to become *successful*...) та навіть запевняє у неправомірності прийомів, що використовують інші викладачі (I will *debunk a few pronunciation myths*).

Окремо відмітимо, що стилістичні чи риторичні засоби, винайдені ще давньогрецькою школою софістів [6], функціонують на рівні людського мовлення взагалі, а не окремих мов, тобто є універсальними. Наприклад, «Do you know what we did next?» та «Wissen Sie, was wir weiter gemacht haben?» обидва є зразками риторичного запитання, але різними мовами: англійською та німецькою. Разом із тим, це зовсім не означає, що студенти-філологи, що вивчають англійську мову, зможуть легко перенести свої риторичні компетенції в іноземне мовлення: вони можуть бути недостатньо розвинуті і в рідній мові, наприклад, якщо студенти не бачили достатньо виступів професійних ораторів чи не звикли їх аналізувати. Отже, застосування стилістичних засобів у презентаційному дискурсі заслуговує окремої уваги в нашому дослідженні та подальшому навчанні студентів.

Окремо наголосимо на тому, що студентам-філологам не треба знати усі риторичні терміни. Важливішим є включення до навчання вправ, які допоможуть студентам помітити та проаналізувати, як професійні оратори використовують стилістичні фігури для досягнення виразності своєї мови.

Дослідивши стилістичний аспект презентаційного дискурсу, перейдемо до аналізу лінгвістичних рис. Презентаційне мовлення має також і лінгвістичні відмінності від зачитування доповіді. А. Коксхед [2] відмічає, що письмове мовлення має більшу лексичну навантаженість, отже під час презентації, замість зачитування тексту, презентатор мусить вміти передати той же самий зміст коротко й ясно. М. Гест [4] доповнює, що конференційне мовлення динамічне, інтерактивне та синхронне, отже «тенор, що асоціюється із письмовим мовленням, доповнюється маркерами інтерактивності, до яких входять наступні» [4, 82-83]:

- 1) маркери, що виражають ставлення спікера (наприклад: *unfortunately, luckily*);
- 2) посилання на себе (як відмічає К. Хайленд [5], це притаманно в першу чергу гуманітарним наукам);
- 3) засоби зменшення (наприклад: *this is just to illustrate...*) та посилення (наприклад: *we were very pleased with the results*) важливості сказаного;
- 4) займенники першої та другої особи, що допомагають залучити слухачів до дискурсу (наприклад: *we, you, our*);
- 5) вказівки, що виражаються наказовим способом (наприклад, *consider X; note Y*);
- 6) особові зауваження (наприклад: «*Next, – and I think this is relevant to most of you – we...*»);
- 7) апеляція до спільного знання чи подання інформації як загальновідомої як засіб встановлення довіри чи маніпуляції слухачами (наприклад: «*As we all know, there are different strategies that we need to develop when teaching reading*»).

Приклади у дужках доводять, що усі ці маркери присутні і в дискурсі англомовних міжнародних конференцій для викладачів англійської.

Інші дослідники, а саме Т. Дадлі-Еванс [3], С. Картер-Томас та Е. Роулі-Джолівет [1], та П. Веббер [12], також відмічають перехід від зачитування доповідей уголос до інтерактивної презентації інформації, що виражається у застосуванні таких лінгвістичних та стилістичних засобів:

- 1) заміна пасивного стану активним (наприклад, «*We analyzed the responses*» замість «*The responses were analyzed*»)
- 2) більш неформальні маркери зміни теми (наприклад, «*OK*» чи «*All right*»)
- 3) часте використання *if-conditionals* (наприклад, «*If you could just look here please*»)
- 4) використання гумору та іронії.

Далі сконструюємося на характеристиках саме *міжнародного* англомовного презентаційного дискурсу. Через те, що конференції для викладачів англійської збирають професіоналів зі всіх кутів світу, треба зауважити, що гумор та іронія рідше вживаються у міжнародному дискурсі, як відмітили Х. Несі [9] та В. Янг [13]. Цьому є два пояснення: по-перше, міжнародні спікери володіють англійською

як іноземною, та можуть відчувати себе невпевнено. Отже, замість жартів вони уникають потенційно соромної ситуації. По-друге, деякі слухачі можуть неправильно сприйняти і необразливий жарт, що зруйнує відносини між спікером та аудиторією та не дозволить презентації бути переконливою.

Іншою рисою саме міжнародних конференцій є використання напівстійких фраз (*semi-fixed expressions*), наприклад фрази для вітання аудиторії, початку конференції і т.д. В той час як кожна презентація має ті ж самі етапи, і не лише у міжнародному контексті, в даному випадку мається на увазі інше: не структура презентації, а саме її лінгвістичне оформлення. Якщо спікер-носіє мови буде використовувати *прості* та *знайомі* усім функціональні вирази (*functional expressions*), наприклад «Thank you for choosing my session» замість «I'd like to express my gratitude and say that I greatly appreciate your attendance», це не лише допоможе йому досягти чіткості при переході від одного етапу презентації до іншого, але й дозволить аудиторії слідкувати за структурою презентації навіть якщо вони не зовсім розуміють промовця, наприклад, через незнання використаної лексики чи особливості його акценту. Схожа ситуація обговорювалась експертами у статті BBC 2016 року [8], в якій було з'ясовано, чому при міжнародному спілкуванні повідомлення носіїв англійської частіше сприймають неправильно у порівнянні із носіями. Простота й недвозначність виразів була однією із причин.

Щодо ж напівстійких виразів, А. Уолуорк [11, 209-220] пропонує класифікувати їх за вісьма функціональними групами, згідно з мовленнєвими ситуаціями, що виникають під час презентації:

- 1) вступне слово та вітання (preliminaries and introductions);
- 2) ознайомлення аудиторії із планом виступу (outlining agenda);
- 3) перехід від теми до теми (moving from slide to slide and topic to topic);
- 4) підкреслення, виділення чи з'ясування нового терміну чи інформації (emphasizing, qualifying and explaining);
- 5) описування слайдів та діаграм (describing slides and diagrams);
- 6) вирішення проблем (dealing with problems);
- 7) питання та відповіді (asking and answering questions);
- 8) завершення презентації чи демонстраційної сесії (ending the presentation or demo).

Ці групи далі діляться на окремі підгрупи, до яких автор [11, 209-220] наводить майже 250 зразків виразів. Наприклад, вирази для описування слайдів та діаграм можна далі розділити на фрази для подання діаграм («Here you can see...»), «Please have a look at this figure...»), з'ясування її побудови («For the sake of simplicity, I have...»), «I have left out a lot of detail, but...»), описування зображених результатів («As shown on the top line...»), «Down in this section...») і т.д.

Такий підхід, а саме аналіз та подальше вивчення студентами готових напівстійких виразів, а не окремих слів, знаходить обґрунтування у лексичному підході М. Льюїса, що з'явився на початку 1990-х років. Було доведено, що вивчення цілих мовних фрагментів (*chunks of language*) допомагає студентам не лише вільно, але й грамотно говорити мовою через те, що вони не гають часу на граматичне оформлення окремих слів у речення, і відразу запам'ятовують граматично правильну конструкцію [7].

Стосовно ж класифікації А. Уолуорка, найбільша кількість фразових підгруп та прикладів міститься у функціональній групі «питання та відповіді». Це найбільш непередбачувана мовленнєва ситуація, і отже, вона вимагає найрізноманітнішої готовності від презентатора: вмінь почати обговорювання; контролювати його; впевнитися у правильності розуміння питання; правильно реагувати, коли питання незрозуміле; професійно уникати складних питань; просити додатковий час на відповідь чи перенести її на кращий час; додавати свій коментар та, у разі якщо питання пролунало під час презентації, повернутися до виступу після відповіді.

Як останню характерну рису англійського презентаційного дискурсу методичних конференцій виділимо методичну термінологію. Термінологічний апарат методики викладання англійської як іноземної складається із двох частин: 1) саме методичні терміни із різних сфер, наприклад *receptive skills, the communicative approach, content validity* і т.д.; 2) лінгвістичні терміни, такі як *direct object, past participle, allophone* і т.д.

Під час аналізу риторичних прийомів можна було помітити, що різні види повторювання ключових слів грають не останню роль. Методичні терміни і є тими ключовими словами, на яких буде наголошувати презентатор. Отже, в першу чергу промовцю необхідно впевнитися, що він використовує правильний англійський термін, а також перевірити його написання та вимову. Використовування неправильно перекладеного терміну може заплутати аудиторію, в той час як неправильне написання чи вимова справить неналежне враження, особливо, коли презентатор позиціонує себе як вчитель англійської мови.

Щодо вимови, однією із труднощів, яка не завжди вирішується за допомогою словника, є аббревіатури в термінології. Вони поділяються на два типи:

- 1) акроніми, чи аббревіатури, що вимовляються одним словом, наприклад:
TESOL (Teaching English to Speakers of Other Languages) – /'ti:s(ə)l/;
CALL (Computer Assisted Language Learning) – /kɔ:l/;
CLIL (Content and Language Integrated Learning) – /klɪl/;
- 2) ініціалізи, чи аббревіатури, що вимовляються по літерах, наприклад:
ESL (English as a Second Language) – /,i: əs 'el/;
STT (Student Talking Time) – /,es ti: 'ti:/;
SLA (Second Language Acquisition) – /,es əl 'ei/.

Зауважимо, що професійні оратори першого разу вживають повний термін, і лише потім використовують його скорочення. Якщо презентатор невпевнений в вимові терміна-аббревіатури, треба використовувати загальні правила чи спробувати знайти термін в аутентичних аудіо- та відео-матеріалах. Наприклад, аббревіатура TESOL читається за правилом відкритого складу, отже /'ti:s(ə)l/, а не /'tes(ə)l/. Ще однією розповсюдженою проблемою із різними точками зору є вимова приголосних, що позначають літери «с» та «g». Наприклад, можна сперечатися, який звук дає літера «g» в аббревіатурі GIF: /dʒ/ чи /g/ як в graphics interchange format.

Щодо ж ініціалізмів, відмітимо, що головний наголос падає на останній склад, а вторинний наголос – на перший.

Результатами дослідження є:

- 1) виявлення різних форматів презентацій та їх зв'язку із дискурсивними характеристиками;
- 2) обґрунтування доречності використання риторичних фігур в англомовному презентаційному дискурсі міжнародних методичних конференцій;
- 3) виявлення лінгводискурсивних характеристик англомовної методичної презентації, націленої на міжнародну аудиторію, включаючи граматичні та лексичні.

Як **перспективу подальших розвідок** відмітимо, що навчання магістрів-філологів наведених вище рис забезпечить лише написання та вивчення напам'ять презентаційного тексту, але не спонтанну адаптацію промови під потреби реальної аудиторії. Вибір найкращих мовленнєвих та стилістичних засобів під час презентації реалізується за рахунок мовленнєвих компетенцій оратора. Отже, наступним етапом дослідження стане виявлення необхідного компетентнісного рівня презентатора для успішного виступу на міжнародній методичній конференції.

References

1. Carter-Thomas, S., & Rowley-Jolivet, E. (2003). Analysing the scientific conference presentation (CP), A methodological overview of a multimodal genre. *ASp*, (39-40), 59–72. doi: 10.4000/asp.1295
2. Coxhead, A. (2000). A New Academic Word List. *TESOL Quarterly*, 34(2), 213. doi: 10.2307/3587951
3. Dudley-Evans, A. (1994). Genre analysis: An approach for text analysis for ESP. In M. Coulthard (Ed.), *Advances in written text analysis* (pp. 219-228). London: Routledge.
4. Guest, M. (2018). *Conferencing and Presentation English for Young Academics*. Singapore: Springer Singapore.
5. Hyland, K. (2010). Metadiscourse: Mapping Interactions in Academic Writing. *Nordic Journal of English Studies*. 9(2), 125. doi: 10.35360/njes.220
6. Knudsen, R. A. (2014). *Homeric speech and the origins of rhetoric*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
7. Lewis, M. (2009). *Teaching collocation: further developments in the lexical approach*. Hove: Language Teaching Publ.
8. Morrison, L. (2016, October 31). Native English speakers are the world's worst communicators. Retrieved from: <https://www.bbc.com/worklife/article/20161028-native-english-speakers-are-the-worlds-worst-communicators>
9. Nesi, H. (2012). Laughter in university lectures. *Journal of English for Academic Purposes*. 11(2), 79–89. doi: 10.1016/j.jeap.2011.12.003
10. Osborn, M., Osborn, S., & Osborn, R. (2009). *Public speaking*. Boston, MA: Pearson/Allyn & Bacon.
11. Wallwork, A. (2014). *Presentations, demos, and training sessions*. New York: Springer.
12. Webber, P. (2005). Interactive features in medical conference monologue. *English for Specific Purposes*. 24(2), 157–181. doi: 10.1016/j.esp.2004.02.003
13. Yang, W. (2014). Strategies, Interaction and Stance in Conference language: ESP Presentations Made by Non-Native English Speakers. *Taiwan International ESP Journal*, 26–55.
14. 51st Annual International IATEFL Conference and Exhibition: Official Conference Programme. (2017). Retrieved from: <https://www.iatefl.org/file/234/download?token=mbrsDJ3K>.
15. 52nd Annual International IATEFL Conference and Exhibition: Official Conference Programme. (2018). Retrieved from: <https://www.iatefl.org/file/233/download?token=WY2t04P9>.
16. 53rd Annual International IATEFL Conference and Exhibition: Official Conference Programme. (2019). Retrieved from: <https://www.iatefl.org/file/232/download?token=SAZyhADX>.
17. 24th Annual National IATEFL Ukraine Conference: Official Conference Programme. (2019). Retrieved from: <https://ukraineiatefl.wixsite.com/iateflukraine/24th-conference-2019>
18. Cambridge University Press Better Learning Conference (2018): Conference Outline. (2018). Retrieved from: <https://view.ceros.com/cambridge/better-learning-conference-2018/p/2>.
19. Cambridge University Press Better Learning Conference 2019: Conference Outline. (2019). Retrieved from: <https://training.linguist.ua/wp-content/uploads/2019/05/BL-Conference-Programme-outline.pdf>
20. TESOL 2018. Convention Program Book. (2018). Retrieved from: http://www.tesol.org/docs/default-source/tesol-convention/tesol_2018_program-lowres_2-copy-compressed.zip?sfvrsn=2.
21. TESOL 2019 Convention Program Book. (2019). Retrieved from: https://www.tesol.org/docs/default-source/tesol-convention/tesol_2019_program-low_v417119242f2fd6d058c49ff00004ecf9b.pdf?sfvrsn=1aecffdc_0
22. IH Barcelona ELT Conference 2019 Full Programme. (2019). Retrieved from: https://www.ihes.com/bcn/tt/eltconf/programme_2019.pdf?fbclid=IwAR0HtmXzdygss5WRK7dmYGbMeoG6lD6m4cupaBo_-5GwjA4wlYfUbKZE77o.

23. IH Barcelona ELT Conference 2020 Full Programme. (2020). Retrieved from: [https:// www.ihes.com/ bcn/tt/ eltconf/programme.html](https://www.ihes.com/bcn/tt/eltconf/programme.html).
24. InnovateELT 2017 Conference Programme. (2017). Retrieved from: [https://ielt17.innovateevents.com/ programme/](https://ielt17.innovateevents.com/programme/).
25. InnovateELT 2018 Conference Programme. (2018). Retrieved from: [https://ielt18.innovateevents.com/ programme/](https://ielt18.innovateevents.com/programme/).
26. InnovateELT 2019 Conference Programme. (2019). Retrieved from: <https://ielt19.innovateevents.com/schedule/>

Shalamay A.

ORCID 0000-0002-2868-8770

Ph.D. Student at the Department of Western and Oriental Languages and Teaching Methods, South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky

(Odesa, Ukraine) E-mail: shalamay.anastasiya@gmail.com

LINGUO-STYLISTIC FEATURES OF ENGLISH PRESENTATION DISCOURSE AT INTERNATIONAL ELT CONFERENCES

Modern Ukrainian teachers of English as a foreign language have various opportunities for professional development. One of the options is participating in international teacher conferences organized by IATEFL, TESOL, International House, Cambridge University Press etc. Some of these events have already taken place in Ukraine. Still, not all the teachers are ready to present at a conference or even attend their colleagues' sessions. The most common reasons are insufficient language command, poor presentation skills and fear of public speaking. These problems have to be solved while future teachers are still studying at university, namely by teaching philology master's students to present methodological information in English and to take into account the peculiarities of the international context.

*The **article aims to** analyze the English presentation discourse at international ELT conferences and define its linguistic and stylistic properties, which will later be taught to the abovementioned master's students. **The topic has been underrepresented** in the existing literature so far: there are only works related to more general topics, such as English presentation discourse and English discourse of international scientific conferences. To achieve the aim, a **literature review** was conducted first, which was then complemented by an analysis of more than 500 abstracts from 13 conference programs (attached in the appendices) and listening to 10 talks at different international ELT conferences. For better variety, the selection criteria for the conferences included a span of three years (2017-2020), different sizes (from 20 to more than 800 speakers) and different organizations: Cambridge University Press (the UK), IATEFL (the UK), IATEFL Ukraine, InnovateELT (Spain), International House Barcelona (Spain), TESOL (the USA).*

*As a **result**, it became clear that the genre of English ELT presentation uses the same rhetorical devices as any other presentation, except for the rarer use of humor and irony. Regarding the linguistic features, it was established that they depend on the format of presentation (six of which were defined in this paper) and generally comply with the discourse of English scientific conferences, except for a more frequent use of semi-fixed expressions (a feature of international conferences) and ELT terminology (a feature of ELT conferences), which could further be divided into ELT terminology itself and linguistic terminology.*

Keywords: *ELT presentation; presentation in English; presentation discourse; rhetoric; teaching philology master's students.*

Стаття надійшла до редакції 01.04.2020

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор Р. Ю. Мартинова